Written by - க. விஜய்ஆனந்த், மானவைர்பட்ட ஆய்வாளர், சாப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற்பாலம், பாதாவை் பல்கலைக்கழகம், பாதாச்சரி-14 -
Thursday, 25 October 2018 21:21 - Last Updated Monday, 31 December 2018 20:53

□□□□□□□□□

சங்கப் பாக்களதை் தொகுத்தார் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்ற பிரிப்பை அமதை்தனர். பத்துப்பாட்டில் இடம்பறெும் பாடல்கள் நூல்களில் தொகுப்பாக அமயைும். எட்டுத்தொகபை் பாடல்கள் தனிநூலாக இல்லாது உதிரிப்பாடல்களின் தொகுப்பாக அமயைும்.

“நற்றிணை நல்லகுறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஓத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்குபரிபாடல் - கற்றறிந்தார்
ஏத்தும் கலியொடு அகம்பறும் என்ற
இத்திறந்த எட்டுத்தொகை” என்பதாேர் நூற்பா.

அகமும், பறுமும்மாய் அமகைின்ற நூல்கள் இவை. இந்த எட்டு நூல்களில் மருகனபை் பற்றிய சயெ்திகள் பலவககைளில் இடம்பறெ்றுள்ளன. அவற்றை உடதலபை்பிட்டுப் பகுத்துப் பார்த்தல் பயன்பலதரும். அதனயைே இக்கட்டுரை மறே்கொள்கிறது. சங்ககாலம் முதலே மருகன் பற்றிய சயெ்திகள் இலக்கியங்களில் பரவலாக இடம்பறெ்றுள்ளன. தமிழில் கிடதை்த முதல் இலக்கண நூலாக விளங்கும் தொல்காப்பியம் மருகனசை் “சயேோன்” என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனை மருகனபை் பற்றிய முதற்பதிவாகக் கொள்ளலாம். சங்கப் பாக்களில் மருகப்பரெுமானின் பிறப்பும்றை, தாேற்றப்பொலிவு, பயெரீ டுகள், ஊர்திகள், கொடிகள், ஆயுதங்கள் மற்றும் தொன்மச் சயெ்திகள் பாேன்றவை இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப்பறெ்றுள்ளமை பற்றியும், மருகனின் ஆறுபடை வீ டுகளின் சிறப்புகள் பற்றியும் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது.

□□□□□□□□□□□

சங்க இலக்கியங்களில் மருகனகை் குறித்து வழங்கும் பயெர்கள் மிகுதி. இப்பயெர்கள் அனதை்தும் அவற்றின் சூழல்களின் அடிப்படயைில் வவெ்வறோக அமகைின்றன. மருகனகை் குறித்து (மருகனுக்குரிய) பயெர்களாகச் சவேலங்கொடியாேன், சயே், முதிர்கடவுள், நடெுவளே், தயெ்வம், மருகு, அணங்கு, கடவுள், மலவைான், விறல்வளே், மலஉைறகை்கடவுள், மருகன், சூர்சலெ்வன், நடெியாேன், மால்மருகன் பாேன்றவை சுட்டப்படுகின்றன. பதிவுகள் சில வருமாறு:

(1) கறுந் தொகை
சவேலங் கொடியோன் (கடவுள் வாழ் த் து), சயே் (பாடல் -1), மதிர் கடவுள்(87), நடெுவளே்(111), தயெ் வம் (263), மரு்கு (362).

(2) நற் றிணை
மரு்கு(47,82,225), நடெுவளே்(173), கடவுள்(251), தயெ் வம்(351), அணங் கு(376).

(3) ஐங் கறுநூறு
அணங் கு (28), சயே் (242), கடவுள் (243, 257), மரு்கு (245,247,249,308), மலவைான் (248), மலஉைறகை் கடவுள் (259), விறல் வளே் (250).
•அணங் கு – மரு்கவளே் என் று உரயைில் கறுிப் பிட் டுள் ளது.

(4) அகநான□று
மரு்கன் (1,59,98), கடவுள்(13,156), நடெுவளே்(22,98,120,232,382), மரு்கு (11,28,118,158,181,232,288) நடெியோன்(149).

(5) கலித் தொகை
தயெ் வம் (39), சயே் (39,104) கடவுள் (93).

(6) பரிபாடல்
சயே் (5, 21) , சவெ் வளே் (5), மரு்கு (5,8), மரு்கன் (21), கடம் பமர் சலெ் வன் (8), கு்றமர் ந் தாண் டான் (17), சலெ் வன் (18,21), மாஅல் மரு்கன் (19), நடெுவளே் (21).

(7) பதிற் றுப் பத் து
மரு்கு (26)

(8) பறுநான□று
சயே் (14,120,125), மரு்கன் (16,23,299), நடெுவளே் (55), மரு்கு (56,259), கடவுள் (158).

மறே் சுட் டப் பட் ட பயெர் களில் உரகைள் வாயிலாகத் தயெ் வம், கடவுள், அணங் கு பானோ் றவை அனதை் தும் மரு்கனுக் கு்ரிய பயெரீ் டுகளாக கொள் ளப் பறெ் றிரு்ப் பதனகை் காணவியலுகின் றது.

□□□□□□□□□□□□□□□
மரு்கப் பரெுமான் ஓப் பற் ற ஆறு தலகைளையும், பன் னிரண் டு தோள் களையும் தன் னகத் தே ஓரு்ங் கே பறெ் றுள் ளதபை் பரிபாடல் விளக் கு்கிறது. (பரி.5) மலேும் மறியும், மயிலும், சவேலும், வில் லும், மரனும், வாளும், ஈட் டியும், கோடரியும், மழுவும், கனலியும், மாலயையும், மணியும் ஆகியவற் றதை் தன் பன் னிரண் டுத் திரு்க் ககைளிலும் கொண் டவன் என் பதை நூல் கள் பசேும். இனி இவனே நம் படகை் கு்த் தலவைன் என எண் ணி மரு்கனுக் கு்த் தீ க் கடவுள் கோழியையும், இந் திரன் மயிலையும் தந் தனர்.

இயமன் வளெ் ளாட் டு மறியை ஈந்தான். பிற தவேர் கள் தந்த மறியும், மயிலும், சவேலும், வில்லும், மரனும், வாளும், ஈட் டியும், கரோடரியும், மழுவும், கனலியும், மாலையும், மணியும் ஆகிய இவற்றை் பன் னிரண் டுத் திருக் ககைளிலும் கொண் டு அமரப் படகை் கூச் சவெ் வளே் தலவைனான சயெ் தியை எடுத் தியம் புகிறது சங் க இலக் கியம்.

□□□□

மாருகனின் தாேற்றப் பொலிவினசை் சங் கப் பாக் கள் மான் னிறுத் துகின் றன. கூறுந் தொகையில் மாருகன் திருவடியின் நிறத் திற் கும், அழகிற் கும் தாமரை மலர் உவமயைாகச் சூட் டப் படுகிறது. மாருகப் பரெுமான் அணிந் துள் ள ஆடயைானது சிவப் பு நிறம் பொருந் திய கூன் றிமணியினை ஒத் ததாய் அமநை் துள் ளது. மலேும், அகநான□ற்றில் நடெுவளேின் சமெ் மனேிக் கூச் சவெ் வானமும், அவ் வானத் தயைொட் டி வரிசயைாகப் பறந் து சலெ் லும் கொக் கிற் கு மாருகனது மார் பிலணிந் த மாத் தாரமும் உவமயைாகச் சொல் லப் பட் டுள் ளன. அகம் 120) பரிபாடலில் “ம□விரு கயந் தலை மாந் நான் கு மழுவாத் தாேள்” என் னும் வரியில் ‘சயே்’ மத் தளம் பாேன் ற பன் னிரண் டுத் தாேள் களை உடயைவன் (பரி.5) என் றும், “ஞாயிற் றரே் நிறத் தகை” (ஞாயிறு எழுச் சிக் கண் உண் டாகும் நிறத் தபை்) பறெ் றவன் என் றும் பொருள் படும் சொற் கள் உள. மாருகப் பரெுமானின் உடயையும், மாலையும் சிவந் த நிறமுடயைன. வறேெ் படயையும் பவழக் கொடியினது நிறத் தை ஒத் துள் ளதபை் பரிபாடலின் 18 -ஆம் பாடல் “உடயையும் ஒலியலுஞ் சயெ் யை மற் றாங் கே”, “படயையும் பவழக் கொடிநிறம் கொள் ளும்” என் ற பாடல் வரிகள் தளெிவுபடுத் தும். சநெ் தீ யபை் பாேன் றதொரு நிறத் தயையும், ஞாயிற் றினது மண் டிலத் தயையும் ஒத் த நிறமுடயைவன் என் பதை “உருவும் உருவத் தீ ஒத் தி மாகனும்”, “விரிகதிர் மாற் றா விரிசுடர் ஏத் தி” என் ற பாடல் வரிகள் விளக் குகின் றன.

□□□□□□□□

கூறுந் தொகையில் இடம் பறெும் கடவுள் வாழ் த் துப் பாடலில் சவேலங் கொடியாேன் என் று க□றப் படும். சவேற் கொடியமே டமுன் றி,மயிலயையும் கொடியாக உடயைவன் என் பதை அகநான□று (பாடல். 149) கூறிப் பிடுகின் றது. “பல் பொறி மஞ் ஞை வலெ் கொடி உயரிய” என் ற வரியில் இதனகை் காணலாம். 8 ஆம் பரிபாடலில் மாருகப் பரெுமானின் கொடி சவேற் கொடி என் று விளக் கப் பறெுகிறது. மயிலயையும், கரோழியயையும் சவெ் வளே் ஓருசரேக் கொடியாகக் கொண் ட சயெ் தியை (பரி.17) பாடலால் அறிய முடிகிறது. பரிபாடல் 18, 21 -ஆம் பாடல் களில் மயிற் கொடியினை உடயைவன் என் று வரும் சயெ் தியும் தளெிவுதரும்.

□□□□□□□□□

உலகில் உள் ள ஓவ் வொரு இறவைனும் தனக் கனெ ஓர் ஊர் தியினசை் சிறப் பாகக் கொண் டு தன் தொழிலினசை் சயெ் வர். அவ் வகயைில் மாருகப் பரெுமானின் ஊர் திகளாகப் ‘பிணிமுகம்’ என் னும் யானயையும், மயிலும் அமகைின் றன.

அகநான□ற்றில் மாருகப் பரெுமான் களிற் றதை் தன் ஊர் தியாகக் கொண் ட சயெ் தியை,

“கடம் பூங் களிறும் பாடித் தொடங் கூப” (138)

என் ற பாடல் வரி உணர் த் துகின் றது. மலேும் களிற் றதை் தன் ஊர் தியாகக் கொண் டுள் ள சயெ் தியை (பறும் .56) பாடலால் அறியமுடிகிறது. 5 -ஆம் பரிபாடல் பிணிமுகம் என் னும் யானயையை ஊர் தியாகக் கொண் டதயையும், மயிலை ஊர் தியாகக் கொண் டதயையும்

விளக் கு கிறது. (பரி. 8) ஊர் தி - யானை, (பரி.17) ஊர் தி - யானை, (பரி.18) ஊர் தி - மயில் , (பரி.19) ஊர் தி-யானை (பரி.21) ஊர் தி-யானை என் றவாறு சயெ் திகளமயைக் காணலாம் .

□□□□

மாகனுக் கு ரிய மாலயைாகக் கடம் ப மாலயைானது சிறப் பிடம் பறெுகிறது. மாகன் கடம் ப மாலயைசை் ச□ியவன் என் பதகை் கறுந் தொகை (பாடல் .87) மொழியும் . மாகப் பரெுமான் கடம் பின் கண் உறகைின் ற சயெ் தியை மறே் சுட் டப் பட் ட பாடலானது எடுத் தூரகை் கிறது. மலேும் அகநான□று (பாடல் .138) வரியில் கடம் ப மாலை பற் றிய கறுிப் புகள் இடம் பறெுகின் றன. பறும் .23 ஆம் பாடலில் கடம் ப மாலை சவெ் வளேுக் கு ரியது என் ற சயெ் தி உள் ளது. 18,21 ஆகிய பரிபாடல் களில் கடம் பினது சிறப் பினை எடுத் தூரகை் கின் றன.

□□□□□□

மாகனுக் கு ரிய ஆயுதமாக வலே் விளங் கியதபை் பரிபாடல் (5 ஆம் பாடலில்) மொழியும் , “விறல் வயெ் யோன□ர் மயில் வனேிழனோக் கி” (பரிபாடல் - 21) என் ற வரியில் சவெ் வளே் பகவைரகை் கொன் ற வலேினை உடயைவன் என் று சுட் டப் பறெுகிறது. வலே் பற் றிய சயெ் திகள் கறுந் தொகை (கடவுள் வாழ் த் து), அகம் – 10, (கலி. 27,93,104), (பரி. 19,26) பானே் றவற் றில் இடம் பறெும் .

□□□□□□□

பாராணம் என் பது பழயைது, பழங் கதை என் ற பொருளுடயைது. தொனெ் மம் என் பதன் பொருளாகத் தொல் காப் பியர் ,

“தொனெ் மை தானே உரயைொடு பாணர் ந் த
பழமை மறே் றே”

எனக் கறுிப் பிட் டுள் ளார் . தொனெ் மத் தினை அவற் றின் பாடுபொருளின் அடிப் படயைில் சடங் கு சார் ந் த தொனெ் மம் , சமயம் , மயெ் யியல் , பழக் க வழக் கம் சார் ந் த தொனெ் மங் கள் என வகபை் படுத் துவதுண் டு. மாகப் பரெுமானின் பிறப் பும் றை, உறவும் றை மற் றும் பாராணச் சயெ் திகள் அனதை் தும் தொனெ் மத் தின் பாற் படும் .

□□□□□□□□□□□□

சவெ் வளே் சரவணப் பொய் கயைில் பிறந் து, அறுவககை் கார் த் திகை மகளிர் பால் வளர் க் கப் பறெ் றவன் என் பதயைும் , உலகத் தை அழிக் கும் தொழிலை உடயை சிவபரெுமானுடயை திரும்கன் என் பதயைும் 5 ஆம் பரிபாடலின் பாடலின் வழி அறியமுடிகிறது. பரிபாடலின் 8ஆம் பாடலானது மாகனது பிறப் பினை “மணமிடற் றண் ணற் கு மதியாரற் பிறந் தோய் நீ ” என் னும் அடியில் விளக் கியமகைிறது. மலேும் மாகப் பரெுமான் தோனே் றிய பொழுதே இந் திரன் முதலிய தவேர் கள் அப் பரெுமானை ஆற் றாது அஞ் சிய சயெ் தியினபை் பரிபாடலின் 14 ஆம் பாடலானது சுட் டுகிறது. கலித் தொகையில் (பாடல் 83) மாகன் “ஆல் அமர் சலெ் வன் அணிசால் மகன் ” என் ற கரு த் தும் ஈங் கு ச் சட் டப் படுகிறது.

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

நம் பிக் கை சார் ந் த தொனெ் மங் களும் பண் டயை இலக் கியங் களில் இடம் பறெ் றுள் ளதை அறியமுடிகிறது. அவ் வகயைில் கறுந் தொகையில் மாகன் பற் றிய தொனெ் மக் கறுிப் புகள் காணப் பறெுகின் றன. மாகப் பரெுமான் இவ் வுலககை் காத் தலானே

இவ் வுலக உயிர் கள் நிலைபெறு் றன என் னும் சயெ் தியகை் கறுந் தொகையின் கடவுள் வாழ் த் துப் பாடலில் காணமுடிகிறது.

பண் டதை் தமிழர் கள் மரத் தின் கண் தயெ் வம் உறகைின் றது என் ற நம் பிக் கை உரயைோராய் விளங் கியதை இலக் கியங் கள் கறும் . அவ் வகயைில் கறுந் தொகையின் 87 ஆம் பாடலில் “மன் ற மராஅத் த பளேமுதிர் க் கடவுள் ” எனும் அடியில் முருகப் பரெுமான் கடம் ப மரத் தின் கண் உறயைும் சயெ் தியை அறிய இயலுகிறது.

□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□

சங் க இலக் கியங் களில் சடங் கு சார் ந் த தொன் மங் களும் ஓரு்சரே இடம் பறெ் றுள் ளன. வலேன் வறெியயர் தல் என் னும் பகுதியில் தலமைகள் உடல் மலிவுறு் றமை தயெ் வத் தால் வந் தது என எண் ணி, உறவினர் முருகவளேுக் கு வறெியாட் டு நிகழ் த் திய சயெ் தி,

“உண் துறை அணங் கு இவள் உறநைோய் ஆயின் ” எனும் ஐங் குறுந் று நலில் (பாடல் – 28) இடம் பறெ் றுள் ளதை அறியலாம். மலேும்,

“சயே் மலநைாடன் ’’ சயெ் த நரோயே” (ஐங். 242)
“கறிவளர் சிலம் பிற் கடவுட் பணேி” (ஐங். 243)
“முருகு என மறொழியும் ஆயின் ” (ஐங். 245)
“அணங் கும் அணங் கும் பரோலும் அணங் கி” (நற். 376)
“அன் னை அயரும் முருகுநின் ” (நற். 376)
“முருகு அயர் ந் து வந் த முதுவாய் வலே” (கறுந். 362)
“நடெுவளே் பணேத் தணிகுவள் இவளனெ” (அகம். 22)
“முருகாற் றுப் படுத் த உருகழெு நடுநாள் ” (அகம். 22)
“சலெ் வன் பரெும் பயெர் ஏத் தி வலேன் ” (அகம். 98)

பரோன் ற அடிகள் சடங் கு சார் ந் த தொன் மத் திற் குச் சான் றாகத் திகழ் கின் றன.

□□□□□□□□ □□□□□□□

புராணம் என் பதற் கும் பழங் கதை என் பது பரொளாகும். முருகனகை் கறித் த புராணச் சயெ் திகள் சங் க இலக் கியத் தில் மிகுதியாக இடம் பறெ் றுள் ளன.

முருகன் அவுணர் களுக் கு த் தலவைனாக விளங் கப் பறெ் ற சுரபதுமனயைும், அவனது சுறு் றத் தாரயைும் அழித் த சயெ் தியை இலக் கியங் களால் புனயைப் பறெும். அவ் வகயைில் கறுந் தொகை (பாடல். 1) “சநெ் களம் படக் கரொன் றவுணர் த் தயே் த் த” சயெ் தியும், கடலின் கண் நடுவே மாமர வடிவாய் நின் ற சுரபதுமனை முருகவளே் அழித் தச் சயெ் தியும் கருதத் தக் கன. 59 ஆம் அகநான்று் றுப் பாடலில் “சுர் முருங் கறுத் த சுடரிலை நடெுவலே் ” என் ற கறுிப் பும் காணக் கிடக் கிறது.

“ஒன் னாதார் க் கடந் து அடுஉம் – உரவுநீ ர் மாகரொன் ற” (கலி. 27)

“மாகடல் கலக் கறு மாகரொன் ற மடங் காப் பரோர் ” (கலி. 104)

“சுர் கரொன் ற சவெ் வலோறு் பாடி பலநாளும் ” (கலி. 93)

"சுராடை மாழுமுதல் தடிந் த பரே் இசை" (பதிற். 11)

"மாரக உடன் றா கறுத் த கலி அழி ம□த□ர்" (பதிற். 26)

"ச□ர் நவை மாரகன் சுற் றத் தா அன் ன" (பாறம். 23)

"நாேயாடை நாடங் காச□ர் மாமுதல் தடிந் தா" (பரி. 5)

பாேன் றவரிகள் கவனத் தாக் காியவை.

மலோம் (பரி. 18), (பரி. 21) பாேன் ற பாடல் களாம் ச□ரபதுமனை மாரகன் வறெ் றி கொண் ட சிறப் பினை எடுத் தாரகை் கின் றன.

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□

மாரகப் பரெுமான் காரகுபயெர் க் கான் றம் என அழகை் கப் படாம் ஓரு மலயைதை் தன் வலே் கொண் டு அழித் தத "நஞெ் சுபக எறிந் த அஞ் சுடர் நடெுவலே்" (கறுந். கட.வாழ்) பாடலால் அறியமுடிகிறது. (பரி. 5), (பரி. 19) பாடல் களாம் இவ் வாறு மலயைபை் பிளந் த சயெ் தியினகை் கறிப் பிடுகின் றன. கரகுபயெர் க் கான் றம் என் பது கிரளெஞ் ச மலயைனெ் பது உரசை் சயெ் தி.

□□□□□□□ □□□□ □□□□

மாரகவளே் வள் ளியுடன் க□பிச் சனெ் றதகை் கறிப் பால் "மாரகு பாணர் ந் து இயன் ற வள் ளி பாேல" எனாம் நற் றிணை 82 ஆம் பாடலானது சுட் டுகிறது. வள் ளியை மாரகக் கடவுள் மணந் த சயெ் தியை 9 ஆம் பரிபாடலானது எடுத் தாரகை் கிறது.

அதற் கான சான் று வராமாறு,
"மயிரு ந□ற் றிமையுணா் கண் மான் மறி தாேண் மணந் த ஞான் று"

மாரகன் – வள் ளி ஆகிய இருவரக் காம் இடயைே ஆன உறவு மாறயானது இலக் கியங் களில் தளிெவுச் சுட் டப் படாம். ஆனால் மாரகக் கடவுள் தவேசனேயை மணந் த சயெ் தியானது கறிப் பால் மட் டுமே (பரி. 9ஆம் பாடலில் காணப் படுகிறது. இவை தவிர வறேு எந் த எட் டுத் தாெகை இலக் கியத் தின் கண் ணும் தயெ் வானை பற் றிய கறிப் புகள் இல் லை. சங் க இலக் கியங் களில் தயெ் வானை என் ற சாெல் இடம் பறெவே இல் லை என் பதை அறியமுடிகிறது.

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

மாரகனுக் காரிய படவைீ டுகள் ஆறனெ் ப. சங் ககாலத் தில் 'படவைீ டு' என் ற கருத் தாக் கம் இருந் திரக் க வாய் ப் பில் லை. ஆனால் பின் னர் வந் த படவைீ டுகளின் சயெ் திகள் சங் க நூ□ல் களில் பாெருத் திப் பார் த் திரபு் பதாகச் சிலர் கருதுவர். அவற் றை நிரல் படுத் துவது தவேை. மாரகப் பரெுமானின் ஆறுபடை வீ டுகளுள் முதலாவதாக அமயைும் திரபு் பரங் குன் றத் தின் சிறப் புகள் மிகுதியாக இடம் பறெ் றுள் ளன.

"ஓன் னாதார் க் கடந் து அட□உம். உரவுநீ ர் மா கொன் ற" (கலி-27) ஆம் பாடலில் திரபு் பரங் குன் றத் தில் மாரகப் பரெுமான் ச□ரபதுமனை அழித் தச் சயெ் தி கறிப் பிடப் பட் டுள் ளதனெ் பர்.

•திருமால், சிவன், பிரம் மன், பன் னிரு ஆதித் தர், அசுவனிமருத் துவர், வசுக் கள் எண் மரும், உருத் திரர், திக் கூப் பாலகர், தவேர், அசுரர், முனிவர் ஆகிய அனவைரும் திருப் பரங் குன் றத் தின் கண் வந் து உறவைதால் குன் றம் இமய மலகை் கு நிகராகச் சூட் டப் பட் டுள் ளதபை் பரிபாடல் – (8) விளக் குகிறது.

•இமயக் குன் றினில் உள் ள ஏனசை் சுனகைளினும் சிறந் தது திருப் பரங் குன் றத் துச் சுனை என் பதும், அவை என் றும் வற் றாமல் ஓரே நிலையில் இருப் பது சிறப் பாகும் என் பதும் கறப் பட் டுள் ளன.

•குன் றின் கண் இசகை் கருவிகள், நறுமணப் பூகைள், வானளாவி நிற் பதபை் பரி. 17ஆம் பாடலானது விளக் குகிறது.

•ஐந் து வகயைான மலபை் பொருள் களகை் குன் று பறெ் றுத் திகழ் வதபை் பரிபாடலின் 18ஆம் பாடலால் அறிய முடிகிறது.

மருகப் பரெுமானின் படை வீ டுகளுள் திருப் பரங் குன் றச் சிறப் புகளே எட் டுத் தொகயைில் மிகுதியாக இடம் பறெுகின் றன. ஏனயை படவைீ டுகளாக விளங் கப் பறெும் பழனி மற் றும் திருச் சநெ் தர் ஆகியவகை் கு றிப் பால் மட் டுமே சூட் டப் பட் டுள் ளன.

□□□□□□□□ (□□□□)
மருகக் கடவுளின் ஆறுபடை வீ டுகளுள் ஒன் றாக அமயையும் பழனிமலை பற் றிய குறிப் புகள் (புறம். 158) ஆம் பாடலில்) காணப் படுகின் றன. கடயைெு மலயைில் முருகன் கோயில் கொண் டுள் ளதகை் கு றிப் பால் உணர் த் துவதாகச் சில பகுதிகள் அமகைின் றன.

□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□□□□□□□)
முருகனது ஆறுபடை வீ டுகளுள் இரண் டாம் படை வீ டாக அமயையும் திருச் சீ ரலவைாய் எனப் பயெர் பறெும் திருச் சநெ் தரின் சிறப் பபை் புறநானறு் றுப் பாடலில் காணமுடிகிறது.

“வணெ் தலபை் பூணரி அலகை் கும் சநெ் தில்” (புறம். 55)
வணெ் மயைான மறே் பரப் பினயையுடயை அலகைள் திரியும் திருச் சநெ் தர் எனச் சிறப் பிக் கப் படுகிறது. இப் பாடலில் இடம் பறெும் சநெ் தில் என் ற பயெர் முருகனது உறயையும் திருச் சநெ் தரயையும், முருகனயையும் கு றித் த சொல் லாய் அமநை் துள் ளது.

□□□□□□□□□
தமிழரின் அக வாழ் விலும், புற வாழ் விலும் முருகக் கடவுள் நரெுங் கிய தொடர் பு கொண் டிருந் ததை இலக் கியங் கள் நமக் கு ப் பகர் கின் றன. அவ் வகயைில் முருக வழிபாடு தமிழ் மக் களின் சமய வாழ் க் கயைில் தனித் ததொரு இடத் தபை் பறெ் றுள் ளதை அறியமுடிகின் றது.

□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□
1.அண் ணாமலை, வே., (2000), சங் க இலக் கியத் தில் தொன் மக் களஞ் சியம், மதுரை காமராசர் பல் கலைக் கழகம், மயெ் யப் பன் தமிழாய் வகம், சிதம் பரம்.

2.இராசமாணிக்கம், தி., (1984), தமிழரதம் தனிப்பரெுங்கடவுள், திருநலெ்வலேி தனெ்னிந்திய சவை சித்தாந்த நூற்பதிப்பாக் கழகம், சனெ்னை.
3.சாமி, பி.எல்., (1990), சங்க நூல்களில் மாரகன், சகேர் பதிப்பகம், சனெ்னை.
4.ஞானம், ப., (2001), தமிழ் இலக்கயித்தில் மாரகன், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சனெ்னை.
5.பாலசுப்பிரமணியன், சி., (1972), மாரகன் காட்சி, பாரி நிலயைம், சனெ்னை.

vijaijun@gmail.com

□□□□□□□□□□□□□□□□:-□.□□□□□□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□,□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□-14 -